

Til: Energidepartementet

Fra: Norsk Industri

Dato: 22. Mars 2024

Sak: Høring om Energieffektiviseringsdirektivet

Norsk Industri viser til Energidepartementets høring om det nye Energieffektiviseringsdirektivet (EU)2023/1791 av 13. september 2023, som erstatter og opphever Energieffektiviseringsdirektivet av 2012, som ble revidert i 2018.

For norsk industri er det avgjørende at våre bedrifter gjennom EØS-avtalen opererer innenfor det samme regelverket som resten av Europa. Energi- og klimautfordringene løses best gjennom samarbeid, og utvikling av markedsbaserte løsninger på tvers av landegrensene er en viktig forutsetning. Europa har høye ambisjoner og har nylig revidert sin energi- og klimapolitikk.

Norsk Industri er fornøyd med Klimaavtalen og intensjonene i den "grønne alliansen" med EU. Det må også innebære at vi også raskt tilpasser og innlemmer regelverksendringer med sentrale EØS-relevante bestemmelser og krav til planer og oppfølging. Etterslepet på innlemmelse av rettsakter i EØS-avtalen, spesielt innenfor energiområdet, skaper usikkerhet omkring fremtidige rammebetingelser for industrien.

Norge og de andre EØS EFTA landene gikk i 2020 inn for at 2012-versjonen av direktivet skulle inn i EØS, men det har til dags dato ikke blitt innlemmet i EØS-avtalen. I forbindelse med høringen om EU-kommisjonens forslag til nytt Energieffektiviseringsdirektiv i 2021 påpekte Norsk Industri i sitt høringssvar at dette var et alvorlig ankepunkt som myndighetene måtte gripe fatt i raskest mulig.

Norsk Industri mener det haster med å innføre direktivet i EØS-avtalen slik at det kan implementeres samtidig med medlemslandene innen fristen i oktober 2025. Vi har allerede tilsvarende regelverk og vil i praksis få resten i nasjonal lovgivning ved regjeringens "*Handlingsplan for energieffektivisering i alle deler av norsk økonomi*".

Norsk Industri har tidligere påpekt at direktivets mål om absolutt energisparing fremfor effektivitetsmål som energi- eller karbonintensitet er hemmende for industriens vekstmuligheter, og hindrer tilsvarende produksjon av klimavennlige råvarer og produkter, samt utvikling av ny teknologi nødvendig for det grønne skiftet. Dette gjelder blant annet økt kraftbehov til hydrogenproduksjon, grønn ammoniakk, havvind, produksjon av kritiske råmaterialer og generell elektrifisering. Det er i den sammenheng meget viktig og positivt at taket for primærenergi ikke er bindende og ikke begrenser produksjon av utslippsfri energi som karbonfangst, pyrolyse eller elektrolyse. I Norges implementering av direktivet er det viktig at det ikke legges et tak på samlet total energibruk som ligger til hinder for ny grønn og fornybar verdiskaping.

Det er videre bra at indikative nasjonale mål videreføres og at energiintensiteten i økonomiene legges til grunn for ambisjonene. De kan innfris i samarbeid med næringslivet gitt særegne krav til det offentlige om årlig renovering av bygninger og energieffektiviseringskrav i offentlige anskaffelser. Selv om elektrisitet er en klimanøytral energibærer som ikke bør diskrimineres av primærenergifaktorer (CO₂-vekting), kan vi ved å bruke fleksibiliteten i CEN-standardene tilpasse våre energiforskrifter slik at de samsvarer med EU direktivene.

Avslutningsvis illustrerer dette direktivet behovet for at Norge tar inn Styringsforordningen i norsk lov og utarbeider en samlet energi- og klimaplan, inkludert plan for energieffektivisering, slik LO og NHO har foreslått i sin omforente ["Strategi for energieffektivisering og lokal solkraft"](#).